

tidligere Bevillinger, medens Flertallet hderligere vil gaa 50,000 Kr. ned. De Smaa-ting, som Mindretallet ikke har kunnet gaa ind paa at nægte, tror jeg i og for sig ere fornuftige Foranstaltninger. Jeg tror saaledes, at det er fornuftigt at skaarne Materiellet ved at sætte Dampbarakkerne ind i et Skur, det maa siges at være hensigtsmæssigt og i Statens Interesse. Naar Flertallet har ment, at man af Nybygningskontoen skulde betale de Foranstaltninger, her er foreslaede, maa man ikke glemme, at Nybygningskontoen efter Militærforvaltningens Opfattelse er saa knap, at den ikke kan taale at faa en Mængde Udgifter læssede over paa sig. Jeg har blot villet fremhæve, at der ikke fra Mindretallets Side har kunnet opdages den svageste Anthyding af Militarisme. Der er endog Besparselser mod i Fjor. At Flertallet er gaaet endnu videre, kan ikke undre, og det maa naturligvis anerkendes, at man ikke her er gaaet saaledes til Værks som paa Krigsministeriets Del af § 26.

Mr. Klausen: Jeg skal først tillade mig at nævne et Par Tal. Den højtærede Minister har forlangt et Beløb, der, angivet i runde Tal, udgør 7,5 Millioner. Deraf nægter Højre 300,000, Venstre 360,000 og Socialdemokratiet lidt over 2 Millioner. Vi tilbyde altsaa et Marinebudget paa 5¹/₂ Million, og det forekommer mig at være et meget flot og rigeligt Tilbud. Det er min Overbevisning, at dersom den højtærede Minister vil anvende Økonomi, er der ikke noget i Vejen for at administrere Flaaden dermed. Jeg tror ikke, at der er nogen her i Landet, der vil tage Skade af, at vi blive staaende ved 5¹/₂ Million. Alt vil gaa sin jævne rolige Gang. Saa langt fra at nogen vil tage Skade af denne Besparselse, vil man tværtimod med de sparede Penge kunne gøre Gavn paa mange Punkter og udrette meget nyttigt, som vi nu maa lade ligge, fordi Pengene bruges her paa Marineministerens Budget. Af de Vædringsforslag, jeg har stillet, angaa de vigtigste Nybygningskontoen, der andrager 1,200,000 Kr. Jeg tillader mig at foreslaa, at denne Konto skal udgaa. Der er, saa vidt jeg ved, ingen Lov, der byder os at bevilge hvert Aar til Flaaden 1,200,000 Kr. Der staar vel i Søløven, at vi skulle have 12 større Skibe og et passende Antal mindre. Denne Opgave have vi bestræbt os for at løse i mange Aar, men vi ere endnu langt fra de 12 Skibe. Hvad man har bygget til i den ene Ende, er raadnet op i den anden. Tidens Tand har fortæret Skibene. Vi have i 23. Aar ndgivet 47,5 Millioner, og

dog have vi ikke naaet Maalet, endnu have vi ikke de 12 Skibe (Afbrydelse). Ja, hvis vi have dem, er der jo god Grund til at stryge Bevillingen i Aar. Jeg vil saa haabe, at den højtærede Minister gaar ind paa min Vædring. Men hvis vi ikke have faaet dem, hvis vi ikke ere naaede op til Maalet, vil jeg sige, at vi her staa over for en trøstesløs Opgave. Vi skulle arbejde henimod et Maalet, men vi kunne aldrig naa det. Lad os saa hellere puste lidt, lad os standse denne Produktion et Øjeblik, lad os anvende disse Penge til andre Formaal. Man siger, at denne Vædring vil saa stemme Følger for de mange Arbejdere ude paa Værftet, fordi de ville blive arbejdsløse. Det har ikke været min Hensigt. Jeg skal være villig til at lade disse Folk, der ganske sikkert ere udmærkede dygtige i deres Fag, som arbejde paa Værksteder, der ere fortrinlig indrettede, og hvor de have Værktøj og alt, hvad der hører til Skibbygning, saa Lejlighed til at anvende deres Værktøj og deres Materiale paa anden Maade, f. Eks. til at bygge de Skibe, som der var saa megen Tale om i Fjor, og som skulde føre vort Landbrugs Produkter til England. Saa vilde man saa en nyttig Anvendelse af disse Penge, og de Folk ude paa Værftet, der nu staa og lave Ting, som de fleste erkende er til ingen's Verdens Nytte, kunne saa noget mere værdifuldt ud af deres Arbejde, naar de beskæftiges med Ting, der ere til Nytte og Gavn for Landet. Jeg tillader mig derfor at anbefale denne Vædring. Vi staa ikke bundne ved nogen Lov her, vi ere frit stillede, ingen kan tvinge os til at bevilge disse Penge. Nu have vi bevilget dem i 23 Aar, lad os derfor foreløbig stoppe lidt.

Under Nr. 156 er der Tale om Indrettelse af et Gymnastiklokale. Den ærede Ordfører har allerede omtalt det, men jeg vil dog tillade mig at sige et Par Ord herom. Jeg tror, at vi her staa over for en Vædring, hvor det er paa sin Plads at raabe: Bagt i Gevær! Her er nemlig noget nyt, der skal ind paa Militærbudgettet, og noget nyt, der kan medføre Udgifter i de kommende Aar. Over for saadanne Nybevillinger skulle vi navnlig være paa vor Post og vaage over, at Militærbudgettet ikke skrues højere til Vejrs end nødvendigt. Vi skulle, naar vi staa over for Bevillinger af den Slags, tage os i Agt og sige: Stop, det gaa vi ikke med til. Jeg kan ikke indse, at det er nødvendigt at indrette et Gymnastiklokale. Det andrager ganske vist kun 4,000 Kr.; men jeg antager, at næste Aar kommer der et Forlangende om, at det skal monteres, og ad Aare kommer der Forlan-